

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201701
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7620201701.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Stanislava Semanová, v spore žalobcu: OZEX s.r.o. Prešov, Masarykova 22A, Prešov, IČO: 31652239, právne zastúpeného BENČÍK & PARTNERS, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s.r.o. so sídlom Františkánske námestie 4, Prešov, IČO: 36860441, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, Chlumeckého 2, P.O.BOX 57, Bratislava 212, o zaplatenie 19 957,74 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v celom rozsahu zamietá.

II. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 1.10.2012 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 19 957,74 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 1.10.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovanej istiny sa domáhal titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím. V žalobe uviedol, že dňa 26.1.2004 podal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností titulom kúpnej zmluvy. Predmetom prevodu boli nehnuteľnosti v katastrálnom území Jamník, zapísané na liste vlastníctva č. XXX a to výrobná hala na parcele č. XXX/X v celosti. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol rozhodnutím Správy katastra v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 zamietnutý. Krajský súd v Košiciach v rámci preskúmovacieho konania rozsudkom sp. zn. 5Sp/7/2004 zo dňa 9.10.2006 uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie krajského súdu bolo potvrdené rozsudkom NS SR sp. zn. 3SžoKS/165/2006 zo dňa 19.7.2007, kde bolo taktiež konštatované, že napadnuté rozhodnutie Správy katastra Spišská Nová Ves je nesprávne, návrh na vklad vlastníckeho práva, ktorý mal byť povolený, bol zamietnutý a bolo potvrdené, že tento vklad mal byť povolený najneskôr do 26.2.2004. V konaní sp. zn. 4C/158/2007 sa správca konkurznej podstaty PD „Nová cesta“ Jamník - JUDr. L. domáhal zaplatenia nájomného u žalobcu za obdobie od 1.6.2005 do 30.5.2007 vo výške 19 957,74 Eur. Právoplatným rozhodnutím vo veci sp. zn. 4C/158/2007 zo dňa 1.10.2007 bolo rozhodnuté, že žalobca je povinný požadované nájomné uhradiť a nájomné bolo uhradené 3.9.2009 v priznanej výške 19 957,74 Eur. Práve toto zaplatené nájomné predstavuje škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím z dôvodu, že ak by nezákonné rozhodnutie správy katastra nebolo vydané, nemohol by si bývalý vlastník žiadať nájomné za obdobie od 1.6.2005 do 30.5.2007, nakoľko by bol býval už vlastníkom nehnuteľností. Dňa 29.3.2011 žalobca zaslal výzvu na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, čo bolo žalovaným odmietnuté dôvodiac, že kúpna zmluva, ktorej vklad bol následne povolený rozhodnutím správy katastra pod sp. zn. H. XX/XXXX zo dňa 7.11.2007 je zmluvou neplatnou. Súčasne poukázal na absenciu predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody.

2. Tunajší súd vydal vo veci dňa 10.9.2012 platobný rozkaz pod sp.zn. 4Ro/45/2012-27, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. V odpore uviedla, že dňa 23.1.2004 bola uzavretá kúpna zmluva medzi PD „Nová cesta“ Jamník, zastúpeným JUDr. C. C., správcom konkurznej podstaty a táto bola uzavretá v nadväznosti na opatrenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.9.2000 sp. zn. 2K/78/98. Týmto opatrením bolo uložené správcovi konkurznej podstaty úpadcu uzavrieť kúpnu zmluvu so žalobcom do 30.10.2000. Ďalej poukázal na to, že rozhodnutím č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 bol Správou katastra v Spišskej Novej Vsi návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.9.2006 sp. zn. 5Sp/7/2004 v spojení s rozsudkom NS SR zo dňa 19.7.2007 sp. zn. 3SžoKS/165/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.8.2007 a následne rozhodnutím správy katastra č. H. XX/XXXX zo dňa 7.11.2007 bol vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, uvedeným v kúpnej zmluve, v prospech žalobcu povolený. Žalovaný namietal nesprávnu aplikáciu hmotno-právneho predpisu pre priznanie nároku na náhradu škody tvrdiac, že nárok žalobcu nemožno posudzovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale podľa zákona č. 58/1969 Zb., nakoľko k nesprávnemu rozhodnutiu došlo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. t.j. do 1.7.2004. Tiež namietal existenciu predpokladov vzniku náhrady škody a to nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím štátu a škodou. Ďalej namietal platnosť zmluvy s tým, že na základe absolútne neplatnej kúpnej zmluvy nemohol žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Trval však na tvrdení, že nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, pokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. V tomto prípade táto podmienka nie je splnená, pretože príslušný orgán nezrušil právoplatné rozhodnutie správy katastra zo dňa 22.3.2004, ale toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci riadneho opravného prostriedku, a teda zákonná podmienka pre to, aby nárok na náhradu škody mohol byť priznaný, absenteje.

3. Po vykonanom dokazovaní vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 4C/165/2012-98 zo dňa 31.3.2016 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/236/2016-122 zo dňa 3.5.2017 a nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2017.

4. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/236/2016-122 zo dňa 3.5.2017 podala žalovaná dovolanie. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Cdo/211/2017-178 zo dňa 29.11.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/236/2016-122 zo dňa 3.5.2017. Dovolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že rozhodnutie správy katastra č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva bolo zrušené skôr ako sa stalo právoplatným. Preto sa v danom prípade nemožno domáhať náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

5. Následne Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11Co/44/2019-192 zo dňa 14.2.2020 zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 4C/165/2012-98 zo dňa 31.3.2016. Odvolací súd uložil tunajšiemu súdu zamerať pozornosť aj na riešenie otázky, či neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

6. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov a to obsahom spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/158/2007, obsahom spisu Správy katastra Spišská Nová Ves č. H. XX/XXXX, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15Cb/27/2011, a zistil nasledovné:

7. Pod sp. zn. 4C/158/2007 bolo Okresným súdom Spišská Nová Ves vedené konanie, ktorým sa žalobca C.. G. L. ako správca konkurznej podstaty PD „Nová cesta“ Jamník domáhal od žalovaného OZEX - spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov zaplataenia nájmu vo výške 480.000,- Sk s príslušenstvom a to za nájom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č.XX katastrálne územie Jamník, v ktorom ako výlučný vlastník je zapísaný úpadca Poľnohospodárske družstvo „Nová cesta“ v Jamníku. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na úpadcu Poľnohospodárske družstvo „Nová cesta“ v Jamníku bol Krajským súdom v Košiciach uznesením sp. zn. K 78/98 zo dňa 30.6.1998 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol určený C.. C. C.. Pred vyhlásením konkurzu bola so žalovaným uzavretá nájomná zmluva, pričom predmetom nájmu boli vyššie uvedené nehnuteľnosti. Účastníci zmluvy sa dohodli na výške nájmu za nehnuteľnosti 240.000,- Sk ročne, pričom cena nájmu mala byť fakturovaná mesačne vo výške 20.000,- Sk. Nehnuteľný majetok, ktorý bol predmetom nájmu,

žalovaný odkúpil v ponukovom konaní mimo dražby kúpnu zmluvou zo dňa 23.1.2004 na základe opatrenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/78/1998 zo dňa 4.9.2000. Súčasne týmto opatrením bolo uložené správcovi uzavrieť kúpnu zmluvu do 30.10.2000. Správa katastra rozhodnutím H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla. V konaní o preskúmaní správneho rozhodnutia vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5Sp/7/2004 bolo zistené, že spoločnosť OZEX s.r.o. Prešov za nehnuteľnosti neplatí žiaden nájom.

8. V uvedenom konaní sp. zn. 4C/158/2007 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 1.10.2007, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/310/2007-71 zo dňa 11.12.2008 nadobudol právoplatnosť dňa 26.1.2009. Uvedeným rozsudkom bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti spoločnosti OZEX s.r.o. Prešov (v tomto konaní o náhradu škody vystupujúceho v procesnej pozícii žalobcu), uhradiť žalobcovi JUDr. G. L., správcovi konkurznej podstaty PD „Nová cesta“ v Jamníku sumu 480.000 Sk s príslušenstvom titulom nájmu za obdobie od mája 2005 do mája 2007.

9. Z rozhodnutia Správy katastra v Spišskej Novej Vsi č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 bolo preukázané, že návrh na vklad vlastníckeho práva nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie Jamník a to výrobné haly na parcele č. XXX/X v celosti, bol zamietnutý. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti bol dňa 26.1.2004 podaný titulom kúpnej zmluvy, ktorej účastníkom ako kupujúci bola spoločnosť OZEX s.r.o. Prešov (žalobca v tomto konaní). Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia dôvodom pre zamietnutie návrhu bolo zistenie, že účastníci zmluvného vzťahu podali návrh na rozhodnutie o povolení vkladu po uplynutí trojročnej hmotno-právnej lehoty, ktorá uplynula dňom 30.10.2003, pričom správe katastra tento návrh doručili dňa 26.1.2004. Pri tomto konštatovaní správa katastra vychádzala z dátumu uzavretia zmluvy dňom 30.10.2000.

10. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5Sp/7/2004-51 zo dňa 9.10.2006 bolo rozhodnutie správy katastra o zamietnutí vkladu č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004 zrušené. V odôvodnení uvedeného rozsudku bolo konštatované, že správa katastra v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva pochybila, keď nesprávne považovala za dátum uzavretia kúpnej zmluvy deň 30.10.2000. Správa katastra nebrala do úvahy obsah overovacích doložiek na predmetnej kúpnej zmluve, aj keď je nesporné, že overenie podpisu účastníkov o prevode nehnuteľností nie je podmienkou jej platnosti. Bolo konštatované, že notár JUDr. Marián Petro osvedčil, že kupujúci podpísal predmetnú zmluvu dňa 23.1.2004 pred ním vlastnoručne a nebolo osvedčené to, že uznáva svoj podpis za vlastný. Preto tento dátum demonštruje okamih, kedy došlo k uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy a od tohto dátumu je potrebné počítat plynutie trojročnej zákonnej lehoty na podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. V danom prípade bol návrh na vklad navrhovateľom podaný včas.

11. V dôsledku odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5Sp/7/2004-51 zo dňa 9.10.2006 podaného správcom konkurznej podstaty úpadcu JUDr. G. L. vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach, rozsudkom sp. zn. 3SžoKS 165/2006 zo dňa 19.7.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.8.2007 potvrdil. Najvyšší súd SR sa stotožnil s dôvodmi rozsudku Krajského súdu v Košiciach a vyslovil záver, že dátum 23.1.2004, kedy došlo pred notárom JUDr. Mariánom Petrom k vlastnoručnému podpisu predmetnej zmluvy, je okamih uzavretia kúpnej zmluvy a až od tohto dátumu je potrebné počítat plynutie trojročnej zákonnej lehoty na podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti.

12. Následne Správa katastra v Spišskej Novej Vsi pod č. H. XX/XXXX dňa 7.11.2007 vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti OZEX, s.r.o., Prešov povolila.

13. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15Cb/27/2011-58 zo dňa 29.2.2012 súd vyhovel žalobe spoločnosti OZEX, s.r.o. Prešov proti Slovenskej republike, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra SR. Predmetom tohto konania bola náhrada škody, ktorú si žalobca uplatnil na základe tých istých okolností ako v tomto konaní, t.j. ku škode malo dôjsť v dôsledku nezákonného rozhodnutia Správy katastra v Spišskej Novej Vsi č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004, ktorým návrh na vklad vlastníckeho práva nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie Jamník bol zamietnutý a to vo výške nájomného, ktoré musel žalobca uhradiť za užívanie nehnuteľností avšak za iné obdobie a to obdobie od 1.2.2004 do 1.1.2005. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/104/2014 zo dňa 30.11.2015 bol uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušený. Odvolací súd sa v odôvodnení tohto uznesenia zaoberal

aj platnosťou zmluvy o prevode nehnuteľností, ale i právnou aplikáciou hmotno-právneho ustanovenia, podľa ktorého je potrebné nárok navrhovateľa na náhradu škody posúdiť, teda aký právny predpis bolo potrebné aplikovať. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného o neplatnosti zmluvy krajský súd uviedol, že ohľadne nadobudnutia vlastníctva v rámci speňaženia konkurznej podstaty platia osobitné podmienky. Ide o nadobudnutie vlastníctva v rámci konkurzného konania či už predajom v rámci dražby alebo mimo dražby, pričom správca konkurznej podstaty nepredáva veci ako vlastník, ale ako správca konkurznej podstaty, na ktorého toto oprávnenie prešlo podľa § 14 ods. 2 písm. a/ ZKV a nie tomu záujemcovi, ktorého si vyberie, ale tomu, ktorý splní podmienky stanovené zákonom. Stanovené speňaženie majetku sa vykonáva podľa § 27 a nasledujúcich uvedeného zákona a podmienky a spôsob dražby podľa § 27a ZKV. V rámci konkurzného konania konkurzný súd vydáva pokyny pre správcu formou opatrenia. Predaj mimo dražby v zmysle ustanovení § 27 ods. 3 ZKV uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok určených schôdzou konkurzných veriteľov. V opatrení uvedená lehota na uzavretie zmluvy, v tomto prípade opatrenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/78/98 zo dňa 4.9.2000, podľa ktorého bolo uložené správcovi konkurznej podstaty uzavrieť kúpnu zmluvu s navrhovateľom do 30.10.2000, nie je lehotou zákonnou, ale lehotou sudcovskou a jej nesplnenie nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu, teda konkurzný súd nepochybil, v dôsledku čoho získaná kúpna cena bola pojatá do konkurznej podstaty, z ktorej boli uspokojení veritelia, ktorí prihlásili svoju pohľadávku. Preto nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobca nedisponoval platným právnym titulom, na základe ktorého by mohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. V súlade s názorom Krajského súdu v Košiciach vyslovenom v konaní sp. zn. 15Cb/27/2011 uznesením zo dňa 30.11.2011, nárok žalobcu na náhradu škody je potrebné posudzovať v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym postupom.

14. Vo veci 15Cb/27/2011 bo následne rozhodnuté rozsudkom zo dňa 16.2017 ta, že súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 14 384,02 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 30.12.2009 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti čo sa týka úroku z omeškania žalobu zamietol. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/99/2017 zo dňa 29.10.2018. Vec sa nachádza na Najvyššom súde SR v dôsledku dovolania podaného proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

15. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

16. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

17. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

18. Podľa § 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

19. Podľa § 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

20. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný. Ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

21. Podľa § 18 ods. 1, 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Zodpovednosť podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

23. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to platí, ak ide o škodu na zdraví.

24. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorého sa žalobca podanou žalobou domáhal v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.. Zákon č. 514/2003 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. Podľa § 27 ods. 2 tohto zákona, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (t.j. do 1.7.2004) a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (t.j. do 1.7.2004) sa spravuje doterajšími predpismi t.j. zákonom č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym postupom. V zmysle uvedeného nárok žalobcu na náhradu škody súd posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. a to aj v súlade s názorom Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu SR, vysloveného v tomto konaní.

25. Žalovaná v priebehu konania uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu. Zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom upravuje v § 22 subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu na uplatnenie práva na náhradu škody podľa citovaného zákona. Subjektívna premlčacia doba je 3 - ročná a plyní odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode (§ 2 ods. 1 prvá veta zákona) a v prípade, ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plyní premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia (§ 22 ods. 1 druhá veta zákona).

26. Žalovaná uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu po vyjadrení žalobcu o tom, že nárok na náhradu škody si uplatňuje titulom škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Pri nárokoch na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, vyvodzovaných z nesprávneho úradného postupu, sa právo môže premlčať len uplynutím subjektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 22 ods. 1 vety prvej tohto zákona, plynúcej odo dňa získania poškodeným vedomosti o škode (o tom, že už vznikla) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. decembra 2018 sp. zn. 3 Cdo 3/2018). Škoda, ktorú si v tomto konaní žalobca uplatňuje, vyplýva z rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 4C/158/2007 zo dňa 1.10.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.1.2009. Nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku však nie je rozhodujúcim kritériom pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby v tomto prípade. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 467/2013 zo dňa 17.2.2016, podľa ktorého škoda vzniká dlžníkovi vtedy, keď svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil; sama skutočnosť, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú pohľadávku, aj keby bola priznaná rozhodnutím súdu, nie je škodou. Žalobca uhradil sumu istiny vrátane príslušenstva podľa rozsudku sp. zn. 4C/158/2007 zo dňa 1.10.2007 dňa 3.9.2009. Premlčacia doba začala plynúť

teda 4.9.2009 a uplynula dňa 4.9.2012. Žaloba o náhradu škody bola zo strany žalobcu podaná na tunajšom súde dňa 17.2.2012 t.j. pred uplynutím premlčacej doby.

27. Nárok si žalobcu v podanej žalobe uplatnil z dôvodu nezákonného rozhodnutia. V priebehu konania a to po rozhodnutí dovolacieho súdu a následne odvolacieho súdu nárok na náhradu škody si uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Uvedenú skutočnosť súd nepovažoval za zmenu žaloby v zmysle § 140 Civilného sporového poriadku z dôvodu, že nedošlo k zmene resp. doplneniu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Z uvedeného dôvodu, ako aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nárok žalobcu nie je premlčaný.

28. Zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, upravuje dve formy objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom štátnej moci štátnymi a inými poverenými orgánmi a to

- zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a
- zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

29. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je splnenie troch základných podmienok a to:

- protiprávnosť rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup,
- existencia škody
- príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou rozhodnutia alebo nesprávnym úradným postupom a škodou. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne a dôkazné bremeno preukázania ich existencie spočíva na poškodenom t.j. žalobcovi.

30. Podľa žalobcu škoda, ktorej sa v tomto konaní domáha mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Správy katastra v Spišskej Novej Vsi č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie Jamník. Uvedené nehnuteľnosti mal žalobca nadobudnúť kúpnu zmluvou uzatvorenou so správcom konkurznej podstaty úpadcu PD „Nová cesta“ Jamník. Žalovaný v tomto konaní namietal absolútnu neplatnosť tejto zmluvy, následne však akceptoval názor vyslovený súdmi v iných konaniach s tým, že zmluvu nemožno považovať za absolútne neplatný úkon. V tomto smere súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 15Cb/27/2011. Vzhľadom na uvedené a na to, že v tomto konaní strany sporu nerozporovali platnosť predmetnej kúpnej zmluvy, súd sa opätovne posudzovaním platnosti tejto zmluvy nezaoberal.

31. Ku škode, ktorej náhradu si žalobca v tomto konaní uplatňuje malo podľa žalobcu dôjsť v dôsledku uvedeného nezákonného rozhodnutia č. H. XX/XXXX Správy katastra ako orgánu štátnej správy. V danej veci je nesporné, že rozhodnutie správy katastra č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva, bolo v dôsledku odvolania sa žalobcu v zákonnej lehote, zrušené skôr ako sa stalo právoplatným. V dôsledku toho v predmetnej veci sa nemožno domáhať nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia správy katastra. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/211/2017-178 zo dňa 29.11.2018 vyslovený v tejto veci a podľa ktorého v danom prípade sa nemožno domáhať nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

32. V zmysle odôvodnení rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/211/2017-178 zo dňa 29.11.2018 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/44/2019-192 zo dňa 14.2.2020 sa súd preto zaoberal už len tým, či v danej veci neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

33. Žalobca po rozhodnutí v predmetnej veci Najvyšším súdom SR a následne Krajským súdom v Košiciach a napriek vyslovenému právnomu názoru v uvedených rozhodnutiach nešpecifikoval, ktorý resp. aký postup správy katastra pri rozhodovaní v konaní č. V 93/2004 považuje za nesprávny.

34. Zákon č. 58/1969 Zb. pojem nesprávneho úradného postupu nedefinuje. V zmysle platnej judikatúry nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátneho orgánu pri jeho činnosti. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou

činnosťou nesúvisí. I keď podľa uvedených ustanovení nie je vylúčená zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci činnosti rozhodovacej, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Z tohto hľadiska je nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou napr. nevydanie či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu či iné vady v spôsobe vedenia konania. Štát podľa uvedených ustanovení zodpovedá za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s takým chybným postupom, teda ak je nepravým postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/115/2010).

35. Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladne prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť. V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu, a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladne uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1 a 2 uvedeného zákona. To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1 a 2 posudzuje všetky skutočnosti (podmienky vkladu podľa § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a § 36b ods. 2 vyhlášky č. 79/1996 Z.z. účinné a platné do 30. novembra 2009), ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (rozsudky Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8 Sžo 17/2007, sp. zn. Sžo 204/2008).

36. V danom prípade bol návrh na vklad vlastníckeho práva doručený správe katastra dňa 26.1.2004. Je zrejmé, že správa katastra sa zaoberala tým, či sú splnené podmienky pre povolenie vkladu na základe predloženej kúpnej zmluvy. Správa katastra konštatovala, že kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 30.10.2000 a teda návrh na vklad do katastra nehnuteľnosti bol podaný po zákonnej trojročnej lehote. Návrh na vklad vlastníckeho práva následne zamietla rozhodnutím č. H. XX/XXXX zo dňa 22.3.2004.

37. Správa katastra tak nesprávne posúdila a vyhodnotila dátum uzatvorenia kúpnej zmluvy, ktorá bola podkladom pre zápis vlastníckych práv v katastri nehnuteľnosti. Ako už bolo uvedené v dôsledku toho nepravne rozhodla o povolení vkladu. Súd však v tomto konaní o náhrade škody nie je oprávnený kvalifikovať ako nesprávny úradný postup vecné nedostatky rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup v zmysle § 18 zákona č. 58/1969 Zb. totiž nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/115/2010). Za nesprávny úradný postup nemožno považovať úkony bezprostredne smerujúce k vydaniu rozhodnutia, prípadne úkony, ktoré by sa následne prejavili v obsahu vydaného rozhodnutia.

38. Súd konštatuje, že návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol zo strany kupujúceho podaný 26.1.2004 a katastrálny úrad o ňom prvýkrát rozhodol dňa 22.3.2004. O návrhu na vklad pritom podľa § 32 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. malo byť rozhodnuté do 30 dní odo dňa jeho doručenia. Skutočnosť, že správa katastra nerozhodla o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v zákonnej lehote, možno považovať za nesprávny úradný postup príslušného orgánu štátu.

39. Škodu vo všeobecnosti v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka možno definovať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

40. Žalobca si v tomto konaní uplatnil škodu vo výške 19 957,74 Eur, ktorú sumu bol zaviazaný uhradiť rozsudkom v konaní sp. zn. 4C/158/2007 titulom nájomného za užívanie nehnuteľnosti za obdobie od

1.6.2005 do 30.5.2007. Žalobca preukázal, že toto nájomné vrátane príslušenstva uhradil vo výške 19 957,74 Eur, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná výpisom z účtu peňažného ústavu UniCredit Bank. Existencia škody a jej výška bola zo strany žalobcu v konaní preukázaná.

41. Tretím predpokladom priznania náhrady škody je preukázanie príčinnej súvislosti. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku.

42. Nerešpektovanie zákonom predpísaného postupu na rozhodnutie o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností nebolo z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúca, pretože predmetom tohto konania je nárok žalobcu týkajúci sa škody, ku ktorej malo dôjsť v období od 1.6.2005 do 31.5.2007. Nerozhodnutie správy katastra v zákonnej lehote na vklad nie je v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá vznikla žalobcovi v súvislosti s úhradou nájomného za obdobie od mája 2005 a to vzhľadom na dátum rozhodnutia t.j. 26.1.2004. Samotným týmto nesprávnym úradným postupom teda žalobcovi škoda nevznikla. Príčinou vzniku tvrdenej škody mohlo byť až rozhodnutie katastrálneho úradu o povolení vkladu kúpnej zmluvy do katastra. Ku vzniku škody teda nedošlo bezprostredne, neprerušene, priamo nesprávnym úradným postupom, v dôsledku čoho nemožno založiť zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 18 zákona č. 58/1969 Zb..

43. Žalobca počas konania nepoukázal na žiadne iné konkrétne protiprávne konanie, na zanedbanie akejkoľvek povinnosti, na akékoľvek konanie v rozpore s katastrálnym zákonom, preto ak neexistuje nesprávny úradný postup správy katastra, nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

44. Podmienka existencie nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu správy katastra, ako aj existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody v danej veci, s poukazom na vyššie uvedené splnená nebola a preto nemohol vzniknúť žalobou uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

47. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V konaní mala žalovaná plný úspech a neboli zistené okolnosti na rozhodnutie podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Súd preto náhradu trov konania priznal žalovanej v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.